

Av Jenna Koford

Basert på en sann historie

“Jeg bor i en familie, den beste som jeg vet”
(Barnas sangbok, 98).

“Andrew! Bussen er her!” ropte bestemor. Andrew løp ut døren. Han vinket farvel til bestemor, bestefar og lillesøsteren Amy. Amy var for liten til å gå på skolen, så hun ble hjemme hos bestemor og bestefar.

Andrew likte skolen. Han likte å leke med vennene sine i friminuttene. Han likte læreren sin, frøken Kimball.

Etter første friminutt sa frøken Kimball: “Neste uke skal vi ha foreldredag på skolen. Når foreldrene deres kommer, må dere få dem til å ta med seg noe fra jobben sin som de kan vise oss. Vi gleder oss til å høre fra dem!”

Andrew ble rød i kinnene. Han hadde ikke noe å si om foreldrene sine. Han husket ikke så mye om sin mor. Hun dro sin vei da han var liten. Og Andrew kjente ikke engang sin far.

Andrew lyttet mens de andre barna snakket om sine mødre og fedre. Tonys mor var brannkonstabel, og Jessicas far jobbet i dyrehagen. Alle håpet at faren hennes ville ta med seg en ape eller et dovendyr til klassen!

“Hva med dine foreldre?” spurte Tony Andrew.

Andrew så ned. Han trakk på skuldrene. “Jeg bor hos besteforeldrene mine.”

Andrew elsket bestemor og bestefar, men de hadde ikke kule jobber. Bestemor solgte ulltepper og babyklær. Bestefar kjørte en stor lastebil som fraktet mat. Andrew følte seg ikke så sikker angående skolens foreldredag.

Den kvelden leste Andrew det første kapitlet i Mormons bok: “Jeg, Nephi, ble født av gode foreldre...” (1 Nephi 1:1).

“Jeg bor ikke sammen med foreldrene mine,” tenkte Andrew. “Jeg bor bare hos bestemor og bestefar.”

Akkurat da kom Amy inn på Andrews rom med et loddent ullteppe. Hun holdt det opp så Andrew kunne se det. “Bestemor laget!”

“Ja, bestemor laget det ullteppet til deg.” Andrew smilte litt.

Han tenkte på alle de fine tingene bestemor gjorde for ham – hun laget frokost før skolen, hjalp ham med leksene og lekte med ham og Amy. Bestemor var omtrent som en mor.

Så tenkte Andrew på bestefar. Bestefar leste historier for Andrew hver kveld. Han hjalp ham også med leksene. Han lærte også Andrew å sykle. Bestefar var omtrent som en far.

Andrews smil ble større. Han var virkelig takknemlig for bestemor og bestefar. Han var fortsatt nervøs for å ta med seg en av besteforeldrene til skolen. Men det ville gå bra. “Jeg har kanskje ikke gode foreldre,” tenkte han, “men jeg har gode besteforeldre, og det er spesielt.”

På foreldredagen satt Andrew sammen med bestefar bakerst i klasserommet og lyttet til de andre barnas foreldre. Tonys mor hadde med seg brannkonstabeluniformen sin. Hun lot alle prøve hjelmen sin. Jessicas far hadde med seg en skilpadde fra dyreparken.

“Din tur, Andrew,” sa frøken Kimball.

Andrew gikk frem i klasserommet sammen med bestefar. Han trakk pusten dypt og sa: “Bestefaren min kjører en stor lastebil og leverer mat. Han møter mange mennesker, og han arbeider veldig hardt.”

Andrew kikket opp, og så bestefar smile. Så snakket bestefar om å kjøre lastebilen sin. Han ga også alle en godbit han hadde tatt med fra jobben! Barna i Andrews klasse stilte bestefar mange spørsmål om jobben hans.

Andrew var glad for å ha bestefar med seg. Han og bestefar og bestemor og Amy var en familie – og de var en god familie. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah i USA.

Andrew følte seg ikke så sikker angående skolens foreldredag.

Gode
besteforeldre

ILLUSTRASJON: GUY FRANCIS

